

درس‌هایی از شهادت شیخ احمد یاسین رحمه الله

بیر شیخ یوسف قرضاوی

ترجمه: عبدالغنی براهوی

مرتب مکانش را تغییر دهد، اما او همیشه اصرار داشت که نمازهایش را با جماعت بگذارد. ما هم از خداوند متعال تمنا می‌کنیم که خاتمه ما را نیز این چنین کند.

درس دوم: شهادت شیخ احمد یاسین هرگز سبب تضعیف مقاومت نخواهد شد و خونس نیز به هدر نخواهد رفت، بلکه تبدیل به آتشی خواهد شد که یکریز لعن و نفرین بر سر رژیم صهیونیستی و هم پیمانانش فرو خواهد فرستاد. خداوند می‌فرماید: «و سيعلم الذين ظلموا ای منقلب ینقلبون»^(۱)؛ کسانی که ستم می‌کنند خواهند دانست که بازگشت شان به کجا و سرنوشت شان چگونه خواهد بود!

ترور و کشتار رهبران مقاومت و جهاد، سیاست دیرینه رژیم صهیونیستی است که از دیر باز آن را تجربه کرده است؛ ترور «ابویوسف النجار» و همراهانش در لبنان، «ابوجهاد» و «ابوایاد» در تونس، «یحیی عیاش»، «فتحی شقاقی»، «ابوعلی مصطفی»، «صلاح شحاده»، «اسماعیل ابوشنب» و... در فلسطین نشانگر این واقعیت است. با این وجود، هرگز مقاومت متوقف نشد و شعله آفرخته شده جهاد، هرگز خاموش نگردید، بلکه بیش از پیش گسترش یافت. چگونه بیشتر نشود در صورتی که قرآن به ما آموخته است که انسان مسلمان هیچ وقت بخاطر شخص و شخصیت‌ها نمی‌جنگد اگر چه آن شخصیت رسول الله صلی الله علیه وسلم باشد، بلکه جهاد او بخاطر مکتب و رسالت و در راستای آرمان و عقیده اوست.

ملت فلسطین، ملتی زایشگر است، هرگاه قهرمانی را از دست بدهد، حتماً قهرمانی دیگر بجای او خواهد نشست، بلکه قهرمانان بسیاری جایش را پر خواهند کرد و راهش را ادامه خواهند داد و پرچم برافراشته او را هرگز بر زمین نخواهند گذاشت.

«من المؤمنین رجال صدقوا ما عاهدوا الله علیه فمنهم من قضی نحبه و منهم من ینتظر و ما بدلوا تبدیلاً»^(۲).

امروز حرکت مقاومت اسلامی حماس، بلکه تمام ملت فلسطین و امت اسلامی و عربی رادمردی را از دست دادند که حقیقتاً وجود چنین رادمردانی کمیاست؛ این رادمرد جز شیخ احمد یاسین چه کس دیگری می‌تواند باشد! کسی که تمام عمرش را در راه دعوت و جهاد برای آزادی فلسطین از چنگال صهیونیسم اشغالگر وقف کرد.

او جنبش حماس را تأسیس نمود تا بتواند همانند حرکت‌های جهادی دیگر، نقش خود را در آزادی فلسطین به شیوه‌ای درست ایفا کند.

حقیقتاً این مرد بزرگ توانست رژیم صهیونیستی را به لرزه درآورد و رهبران نظامی و سیاسی آن را به وحشت اندازد در حالی که روی ویلچر نشسته بود و نمی‌توانست بدون کمک دیگران حرکت کند.

بی‌شک، شهادت شیخ احمد یاسین با آن شکل فجیع که بعد از گزاردن نماز صبح و لحظه خروج از مسجد صورت گرفت، در برگیرنده درس‌ها و عبرت‌هایی است که لازم می‌نماید آنها را خوب درک کرده و به ذهن بسپاریم:

درس اول: در واقع او با شهادتش توانست آرزوی را که همیشه از پروردگارش طلب می‌کرد، بدست آورد؛ همان طور که هر مجاهد مخلصی می‌خواهد که خداوند زندگی‌اش را با شهادت خاتمه دهد. و خاتمه‌ای والاتر و ارزشمندتر غیر از این سراغ نداریم؟ اگر شیخ احمد یاسین خواهان سلامت و برزندگانی دنیوی حریص می‌بود، می‌توانست در خانه بنشیند و از اقامه نماز در مسجد پرهیز کند، بویژه نماز صبح. همچنین می‌توانست

جنایت پیشه تاریخ از نظر آنها مظلوم و بیچاره ای است که تروریست‌های فلسطینی به این بیچاره اجازه نمی‌دهند که هر آنچه از زمینهایشان را می‌خواهد، ببلعد و اشغال کند!

درس پنجم: بدون شک در مسیر سازش و گفتگوهایی که درباره صلح انجام می‌گیرد هیچگونه امیدی نیست، چرا که هر نظاره‌گری طرف و منصفی به یقین می‌داند که رژیم صهیونیستی هرگز صلح حقیقی را نمی‌خواهد، صلحی که عادلانه و فراگیر باشد و حق به صاحبانشان باز گردانده شود و هر کدام از طرفین حدود خویش را بشناسند و آن‌جا توقف نمایند. رژیم صهیونیستی بدون منطق زور، هرگز به حق اعتراف نخواهد کرد، چون جز زبان توپ و تانک و خمپاره، چیزی دیگر رانمی‌شناسد. فقط فلسطینیان و حاکمان عرب را با این وعده‌های دروغین و امیدهای واهی و سرابی که تشنه آن را آب می‌پندارد سرگرم کرده است.

تجربه به ما آموخته است چیزی که به زور از انسان ستانده شود، جز بوسیله زور باز پس گرفته نخواهد شد. لذا تها راه فلسطینیان، راه مقاومت و مبارزه است. تنها گزینه آنان، گزینه قیام و جهاد است، و اگر آن نباشد جایش را ذلت و زبونی و تسلیم در برابر رژیم صهیونیستی پر خواهد کرد، چرا که برای مطامع و توسعه طلبی‌های رژیم صهیونیستی هیچ حد و مرزی وجود ندارد؛ بنابراین تنها جایگزین مقاومت، مرگ است و بس.

درس ششم: کلیه فلسطینیان باید یکپارچه و متحد شوند، اعم از ملی‌گرایان، اسلام‌گرایان، تشکیلات خودگردان، مقاومت و... چرا که دشمن همگی را هدف قرار داده است، و همه را به چالش کشیده است، همچنین معلوم نیست ضربه آینده متوجه چه کسی خواهد بود؟ شاید قربانی آینده عرفات باشد! شاید کسی دیگر از رهبران! بنابراین باید هر کدام از گروه‌های فلسطینی دست در دست بردارشان بگذارند و این آیه قرآن را همیشه به عنوان شعار فراروی خویش قرار دهند: «ان الله يحب الذين يقاتلون في سبيله صفا كأنهم بنيان مرصوص»؛ خداوند کسانی را دوست می‌دارد که در راه او متحد و یکپارچه در خط و صف واحدی می‌زنند، انگار دیوار سربی محکم و بزرگی هستند.

درس سوم: رژیم نژادپرست صهیونیستی در روز روشن با قلدری تمام در سرزمین فلسطین دیوار حایل ایجاد می‌کند، و جنایت‌های مستمر و همیشگی خویش را با ترور که بدون مبالغه می‌توان آن را «ام‌الجرام» و اساس جنایت‌ها نامید، آن هم با ترور ناجوانمردانه انسانی معذور و بی‌دفاع، انسانی پاک و وارسته همچون شیخ احمد یاسین به اوج خود رسانید! بدون شک این جنایت تاریخی با دستور و برنامه ریزی و نظارت مستقیم جنایت پیشه تاریخ «شارون» که خود تجسم تمام عیار تروریسم بین‌المللی است به نمایش گذاشته شد.

ما این جنایت را به فال نیک می‌گیریم و آن را هشدار می‌دهیم. برای آغاز پایان یافتن دوران سرکشان و مستکبران می‌دانیم. چرا که سرکشی و طغیان هرگاه اوج گیرد و ظلم و ستم چون از حد بگذرد، آن وقت ستمکاران و سرکشان را به پرتگاه هلاکت و نابودی نزدیک می‌سازد، در حالی که آنان هرگز خبر ندارند.

درس چهارم: شایان ذکر است که در این جنایت و جنایتهای گذشته، آمریکا در مسئولیت آن با رژیم صهیونیستی شریک است، چرا که این رژیم صهیونیستی تمام این کشتارها را با سلاحهای آمریکا و پشتیبانی مالی و حمایت‌های بین‌المللی و چراغ سبز آمریکا انجام می‌دهد و هرگز آمریکا نمی‌خواهد این فرزند نامشروع خویش را ادب و یا حداقل جنایت‌های او را محکوم کند، و همیشه در صدد است قطعنامه‌های شورای امنیت سازمان ملل بر ضد رژیم صهیونیستی را وتو کند.

بوش به شارون و باند جنایت‌پیشه‌اش فتواداده است که مقاومت اسلامی فلسطین حرکتی تروریستی است که در رأس آن مبارزان جنبش حماس و جهاد اسلامی قرار دارند. معاون وزیر دفاع رژیم صهیونیستی گفته است: شیخ احمد یاسین از جمله کسانی است که مستحق قتل می‌باشد. آری! این است منطق آمریکا و رژیم صهیونیستی، یا به تعبیر دیگر منطق «بوش و شارون». از نظر آنها شیخ احمد یاسین تروریست و مجرم است، لذا مستحق قتل می‌باشد! چون او از میهن، سرزمین، حیثیت و کرامت و خانه و مزرعه، و درخت زیتون دفاع می‌کند و از حرمتها و مقدسات خویش حمایت می‌کند. اما شارون خون آشام و

☑ تجربه به ما آموخته است چیزی که به زور از انسان ستانده شود، جز بوسیله زور باز پس گرفته نخواهد شد. لذا تها راه فلسطینیان، راه مقاومت و مبارزه است.

دفاع کنند. همچنین بر اعراب و مسلمانان حرام است که با شکم سیر بخوابند در حالیکه برادران شان در فلسطین غذایی به اندازه سد جوع نداشته باشند.

به یقین بدانیم که صهیونیستها و هم پیمانانشان می خواهند تمام منابعی را که از آن اندک کمکی بدست فلسطینیان می رسد، بخشکانند. لذا لازم است که نقشه های آنان را خنثی و توطئه هایشان را نقش بر آب نماییم و امکاناتی را که برای مقاومت و جهاد در سرزمین فلسطین بدان نیاز است مهیا کنیم.

درس نهم: آخرین درس به آزادگان و انسانهای شریف در تمام دنیا است، همان کسانی که با راهپیمایی های میلیونی در تهاجم عراق به خیابان ها آمدند و آمریکا و هم پیمانانش را به چالش کشاندند. این انسان های شریف باید اعتراض خود را بر جنایت های فاجعه بار رژیم صهیونیستی اعلام کنند، جنایت هایی که شب و روز ملت فلسطین را آزار می دهد.

نیز از کلیه نهادها و مجامع بین المللی، در رأس آنها از شورای امنیت می خواهیم که به وظیفه شان عمل کنند، و قوانین بین المللی را بر رژیم سفاک صهیونیستی تحمیل نمایند، همان صهیونیستهایی که اخلاق، فرهنگ و قانون نزد آنان هرگز ارزش نداشته و ندارد.

در پایان به صهیونیست ها می گوئیم: شما مرتکب جنایتی شده اید که هرگز قابل بخشش نیست. یقیناً ما آن را برای خود مؤذنه و بشارتی می دانیم که هلاکت و نابودی شما در آن رقم خواهد خورد. و چرخه مصیبت حتماً روزی گریبانگیر تجاوزگران خواهد شد. قانونی الهی است که به ظالم مهلت می دهد، اما هر گاه او را گرفت دیگر رهایش نخواهد کرد. خداوند می فرماید: «و كذلك أخذ ربك إذا أخذ القرى و هي ظالمة ان أخذة أليم شديد»؛ «عقاب پروردگار تو این چنین است هر گاه که شهرها و آبادی هایی را عقاب کند که ستمکار باشند براستی عقاب خدا دردناک و سخت است.

درس هفتم: بر امت عرب لازم است که از خواب گران برخیزند و غفلت را از خود دور سازند، و از غاری که مدت زیادی است در آن آرمیده اند بیدار شده و بیرون آیند، و وظیفه خویش را در برابر برادران شان ایفا کنند.

اعراب در سال ۱۹۴۸ از فلسطین دفاع کردند، در صورتی که جامعه عرب آن وقت نوزادی سه ساله بود و از هفت کشور عربی تشکیل شده بود، اما اکنون که شصت ساله شده و تعداد آنان از مرز بیست کشور گذشته است، از جایگاه و مسئولیت خویش عقب نشینی کرده و از ایفای نقش خویش دست کشیده و ملت فلسطین را تنها گذاشته اند تا با سینه ها و دست هایشان در برابر ارتشی مجهز که با هر نوع تجهیزات و امکانات جنگی مسلح است به دفاع از خود برخیزند و مقاومت کنند.

درس هشتم: متعلق به امت اسلامی است، آن وقت که صدای تکبیر و تهلیل از گل دسته های مساجد بلند شد و اعلام گردید که امت اسلامی در قبال سرزمین «اسراء و معراج» و در قبال قدس شریف و مسجد اقصی، همان مسجدی که خداوند اطرافش را مبارک گردانید مسئولیتی دارد، باید به پاخیزد، چرا که اقصی تنها سرزمین فلسطینیان نیست بلکه دفاع از آن، وظیفه قاطبه امت اسلامی است.

پیش از این نیز مسجد اقصی بدست صلیبیان اسیر شد و این اسارت تقریباً نود سال طول کشید و کسانی که برای رهایی آن اقدام کردند از نژادها و اقوام مختلف اسلامی بودند، عمادالدین زنگی (ترک) و فرزندش نورالدین و شاگردش صلاح الدین ایوبی (کرد)، و ظاهر بیبرس (مملوکی) و... چرا که مسلمانان آن وقت امت واحد و متحد و یکپارچه بودند و در چنان حالتی می توانستند نیرویی در برابر دیگران باشند.

و نیز بر امت اسلامی فرض شده است که همگی با هماهنگی و همبستگی برای رهایی سرزمین اسلامی و مقدسات اسلامی به پاخیزند و از حرمت های اسلامی دفاع نمایند.

یقیناً! شهادت شیخ احمد یاسین هشدار است برای مسلمانان که همه به ریسمان محکم خداوند چنگ بزنند و پراکنده نشوند و فریاد اعتراض خویش را به هر طریق ممکن به گوش جهانیان برسانند. لذا از اعراب و مسلمانان می خواهیم که همگی در کنار برادران شان در سرزمین پیامبران بایستند و آنان را با امکانات ممکن کمک و یاری نمایند تا آنان بتوانند از جان و فرزندانشان

✓ **پیش از این نیز مسجد اقصی بدست صلیبیان اسیر شد و این اسارت تقریباً نود سال طول کشید و کسانی که برای رهایی آن اقدام کردند از نژادها و اقوام مختلف اسلامی بودند،**

پاورقی:

- ۱- احزاب: ۲۳.
- ۲- شعراء: ۲۲۷.
- ۳- صف: ۴.
- ۴- هود: ۱۰۲.